

de misforståelser, der åbenlyst var under diskussion af hr. Tórbjörn Jacobsens forslag.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak for det første halve år i dette Folketing. Jeg håber ikke, at skolepengene bliver spildt, der er i sandhed meget at lære.

Kl. 21.55

Lars-Emil Johansen (SIU):

For en god ordens skyld vil jeg gerne starte med at sige, at det, jeg kommer til at sige, vil jeg også mene.

Da denne samling startede, skete der en stille revolution her i Tinget og i riget som helhed. Jeg taler ikke om den borgerlige magtovertagelse i rigets sydligste områder, for det ville være en mild overdrivelse at kalde det en stille revolution. Jeg taler naturligvis om det nye nordatlantiske samarbejde, som startede umiddelbart efter folketingsvalget sidste år.

Den nordatlantiske gruppe i Folketinget er nu en realitet med det klare mål at adskille de nordatlantiske mandater fra almindelig dansk indenrigspolitisk organisering. Vi vil målrette den nordatlantiske indsats i Folketinget mod de særlige områder i det danske politiske verdensbillede, der har med os at gøre.

Desværre kan vi ikke påstå, at dette nye tiltag ligefrem har opnået en massiv interesse i den danske presse hidtil. Man kunne ellers godt forestille sig, at en organisering i Folketinget med selvstændighed for langt den største geografiske del af det danske rige som mål kunne vække i det mindste en smule interesse, for man skal være nærmest blind og døv for ikke at se og erfare, hvilken opbakning dette ønske har, især blandt de unge i Grønland og på Færøerne.

Det eneste realistiske at konstatere i dag er derfor, at selvstændighed for Færøerne og Grønland kun er et spørgsmål om tid. Men det er også et spørgsmål om værdighed, både for Danmark og for os. En værdig tilgang til dette projekt og en forståelse for den rigtige timing kan bringe riget smukt gennem denne proces. En rigtig håndtering af udviklingen af Grønland og Færøerne til selvstændige stater vil igen placere Danmark i front på det progressive verdensbillede. Vi herinde har magten til at trække denne proces ud og gøre den problematisk, men vi har også magten til at indrette kompasset efter den sande nordpol og sikre værdigheden.

For os fra Nordatlanten ser det somme tider ud, som om man hverken herinde eller uden for disse mure egentlig tænker særlig dybt over

rigsfællesskabets indhold eller over, hvordan Danmark ville se ud, hvis Færøerne og Grønland helt forlod riget, eller om der kan skabes nye konstruktive løsninger, så vi alle forbliver sammen af lyst og ikke af nød. Det virker, som om Grønland og Færøerne er noget, man reagerer på, men ikke beskæftiger sig med til hverdag.

Rigsfællesskabet er for tiden et noget tungt begreb, hvad angår f.eks. fantasi, kreativitet og glæde. Den nordatlantiske gruppe ønsker at skabe en åben, værdig og kærlig debat om vores fælles fremtid, en diskussion om, hvordan dette fællesskab mellem tre helt forskellige folk i tre helt adskilte lande på fredelig og venskabelig basis kan ændres til det bedre for os alle sammen. Det kræver åbenhed og ligestilling og os alle imellem.

Vi kan ikke skabe en demokratisk debat og fælles planlægning for fremtiden, hvis dele af den politik, Danmark fører blandt vore folk og i vore lande, skal foregå i det skjulte, både for os og for den danske offentlighed. Det gælder specielt den såkaldte sikkerhedspolitik, Danmark fører i vore lande. Det er meget muligt, at den hidtidige beslutningsform i disse sager skaber sikkerhed i Danmark samt velvillighed hos USA og NATO over for Danmarks reducerede bidrag til verdensfreden, men hos os skaber denne danske sikkerhedspolitik direkte usikkerhed. Det gør den rent fysisk ved at gøre os til primære bombemål og psykisk, fordi vi ikke må vide, hvad der foregår og aftales og ikke må deltage i beslutningsprocessen. Den situation må og skal bringes til ophør og ændres til det bedre!

Kl. 22.00

Vi kan heller ikke skabe en værdig dialog, hvis det ene af vore tre folk ikke anerkender de andre som ligeberettigede folk i verdenssystemet. Dette er ikke et spørgsmål om folkets størrelse eller om dets grad af selvstændighed, det er et spørgsmål om international etnisk anstændighed.

Vi er ikke danskere, vort modersmål er ikke dansk, vor kultur er ikke dansk. Vi er selvstændige folkeslag for Vorherre. Det ville være rart, om det også kunne blive anerkendt her på Jorden.

Det ville også være rart, hvis vi kunne få en reel blotlægning af det samlede økonomiske flow mellem vore lande, så vi fremover på en anstændig vis kunne drøfte, hvordan vi kan skrue en holdbar økonomisk fremtid sammen.